

விடாப்பிடி

எஸ்.டி.ஏ. ஜோதி

ஏதோ விழுகிறது என்று பார்வையற்ற மாற்றுத் திறனாளி உள்வீட்டினின்று வியந்து சொல்லக் கேட்ட ஞானவான், ஓர் அபூர்வ எதிர்பார்ப்பின் உந்துதலோடு வெறித்த வண்ணம் பார்க்க, அண்ணாந்திருந்த அவன் தலை, காணாததைக் கண்ட மாதிரியும், மாற்றுத் திறனாளியுடையதும் தன்னுடையதுமான அனுமானம் சரி என்கிற மாதிரியும் குறுகுறுத்த அருவெறுப்பில் குனிய, அக்குனிதலில், கெட்டக் குருதி வழித்தெறிந்த சானிடரி நாப்கின்கள், பொதுமிப்போன நிரோத்கள், அக்குள் துடைத்த அசிங்கமான நைந்து அழுக்காய்ப்போன டவல்கள், நாறிய கோமணக் கிழிசல்கள் போன்றவை மிதந்த செந்திரையோட்டத்தால் அரோசிகமாய்ப்

போன பூமியில் அவன் கண்ட காட்சி அவனை அதிர்ச்சிக்கும் குமட்டலுக்கும் உள்ளாக்கிவிட, இயற்கையோவெனில் தன் பருவகாலக் கடமையை வழக்கம்போல் மாறாது தவறாது செய்து கொண்டிருந்தது என்பது மட்டுமே நிஜம், மற்றவையெல்லாம் தன் கண் மாறாட்டத்தால் நேர்ந்த பின்விளைவு என ஓர்ந்தானில்லை, பாவம்.

தலைகளைத் துண்டாடும் அந்நிய பகை தேசத்தார் ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு கூட்டுப் பலம் சேர்த்துக் கொண்டு விட்டது போல், போர் ஆரம்பிக்காமலேயே வென்றுவிட்டோம் என்று கொக்கரிக்க, ஞானவான் வசிக்கும் தேசம் அதனால்

ஓவியம்: ஜே.கே.

உட்பயம் கொண்டு நடுநடுங்க, ஜெகஜோதியாய் மின்னிய அனேக கோவில்களில் இருட்டு மண்டிவிட, பலர் அச்சமுற்று நினைவு தப்ப, இதையெல்லாம் கண்ட ஞானவான், தான் வீணுக்குப் பயமுறுத்தப்படுவதாக மட்டுமே நம்பினானேயல்லாமல் தான் கண்ட கோரக் காட்சியினை மறு பரிசீலனை செய்ய ஒப்பாமல், கூறிய அற்ற பலரையும் தன்பக்கம் வலுக்கட்டாயமாக இழுத்து சேர்த்தவாறிருந்தான்.

எட்டாத தொலைவிலுள்ளனவும், அருகிலுள்ள னவுமான திரையரங்குகள், கண்காட்சியகங்கள் பார்வையாளர்கள் வராக்குறை நிமித்தம் மூடப்பட, முதலடி எடுத்து வைக்குமுன், எல்லா சந்தேகங்களையும் நிவர்த்திக்க நீண்ட பயணம் போகிறேன் என்று வாய் திறவாது முணுமுணுக்கும் வான சாஸ்திர ஆராய்ச்சி வல்லுநர், என்று அதே வாய் திறவாத போக்கில் ஆணித்தரமாக பகர்ந்த பின்பும், தண்ணீர் வெள்ளம் கொந்தளிப்பினின்று மீண்டு சம சாஸ்வத அமைதிநிலை எய்தியது கண்ட பின்பும்கூட சந்தேகம் தீரா விடாப்பிடி ஞானவானுக்கும், அவன் தீவிர ஃபாலோவர்களான அடியாட்களுக்கும்.

கொல்லர் பட்டறை உலையில் ஞானவானின் உருவத்தைச் சிறியதாய் ஆக்கியது போலிருந்த இரும்புத்துண்டு ஒன்று சூடேறிக் கனிந்து தகதகக்க, கொக்கிரகுளம் சுப்பையா, சுடும் அதனை தன் உதவியாளன் ஞானதேசிகன் சம தளத்தில் கொக்கியால் கிடத்திப் பிடித்துக் கொள்ள, ஆகப் பெரிய சுத்தியல் கொண்டு ஓங்கி ஓங்கி அதன்மீது சப் சப் என்று அறையவும், அது ஒரு முனையில் சப்பென்று சப்பி ஓர் உளியின் கூர்மை பெற அதை அதே கொக்கியாலேயே எடுத்து குளிர்ந்த நீரில் தூக்கிப்போட, அது சுர்ர் என்ற சப்தம் எழுப்பி சூடு தணிய, வேறு வெட்டும் வேலைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அதை உரியவரிடம் ஒப்படைக்க, இவ்வளவு நடப்புகளுக்குக்கிடையேயும் மழை விடாமல் கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டிக்கொண்டிருக்க, ஞானவான் கண்ட அந்த அரோசிகமான காட்சி வானம் இடிக் குமட்டலோசையோடு தூவென்று துப்பிய எச்சில் மழைத் துளிகளை அழுகிய முடை நாற்றம் கொண்ட பூமியில் வெள்ளமாய் பெருக்கெடுக்க வைத்த சம்பவமின்றி வேறில்லை

என்பதை விளக்கோ விளக்கென்று ஐயந்திரிபற விளக்கியாயிற்று ஞானவானுக்கு.

இவ்வளவு தூரம் அர்த்தம் சொன்ன பிறகும் ஞானவான், எல்லாமே வெற்றுச்சொல், ஒன்றிலும் உண்மை இல்லை என்று விடாப்பிடி பண்ண, ஏற்கனவே அயல் தேசத்தாரும் அவனுடன் முரண்பட்டு, அவன் விடாப்பிடிக்குப் பதிலடி கொடுக்க, ஓட்டு மொத்த, அவன் வதியும் நாட்டை தம் ஆங்காரப் படையெடுப்புப் பயமுறுத்தல் செய்வதுபோல் பாவலா காட்டிய பின்னும், தான் கண்ட காண்டாமிருகத்துக்கு ஐந்து உட்கள், அதில் சந்தேகம் இல்லை என்னும்படி இன்னும் சாதிக்க, வான சாஸ்திரி கோபக்கனல் கக்க ஞானவானைத் தூக்கி கொக்கிரகுளம் சுப்பையாவசம், செய்வதை செய்துகொள் என்று ஒப்படைக்க, ஒரு இரும்புத் துண்டு போல் நெருப்புக் கனலில் அவன் போடப்பட்டு சம்மட்டியடி மாறி மாறி கொடுத்த பின்னும் கூட, அவன் பிடிவாதம் கூடிற்றேயன்றி குறையக் காணோம் என்ற பாங்கில், நெருப்பு சுட்டதோ, அடி வலித்ததோ என்று இல்லாமல் ஞானவான், தான் கண்ட அருவெறுத்த காட்சியிலேயே மனம் ஒன்றிப் போய் கிடந்தான்.

மிதமிஞ்சிய சம்மட்டியடிகள் வாங்கியும் ஓயாத சந்தேகக் கொடுக்கிகள் மாறி மாறி என்றில்லாமல் நிரந்தரமாகவே கொட்டி விட்டிருக்க, தன் பெயர் அரைகுறையாய்ப் போன அவமானம் தாளமாட்டாது ஓங்கி அடித்த அடி ஒன்று. அவன் உதவியாளன் ஞானதேசிகன் பெருவிரலைப் பதம் பார்க்க, அது, இரும்புத் துண்டு எனக் கிடந்த ஞானவான் பெற்ற சுத்தியலடிகளை விடவும் அதிகமதிகமான வலியை ஞானதேசிகனின் வாய்வழி வீறிடச் செய்ய, ஆம்புலன்ஸுக்கு அழைப்புவிடும் அளவுக்கு காரியம் கை மிஞ் சிப் போயிற்று.

பிணியாளன் ஞானதேசிகனையும், கொசுறு ஆக சுரணை கெட்ட ஞானவானையும் அவசரத்துக்கு சுமந்து சென்று மருத்துவமனை கொண்டு போய் சேர்க்கும் வண்ணம் வேகம் கூட்டிய ஆம்புலன்ஸ் வண்டி ஒலியளவில் பாய, நடுவழியில் சக்கரம் காற்றிழப்பில் புள் என்று பழுதுபட, வாகன ஓட்டுனர், பெரும்பாலும் போக்குவரத்து குறைந்த நடு ரோட்டில் ஒரு சத்தியாகிரகிபோல் குத்துக்காலிட்டு அமர்ந்து

வண்டி பழுது நீக்க வழிவகை கண்டிடத்தான் தாமதம் வில் என்ற ஞானதேசிகள் அதிரும் சப்தமாய் ஒலி எழுப்ப, இவ்வளவுக்கும் சுடுபட்டு சம்மட்டியடி பெற்று வாகன மூலையில் ஒன்றும் நடவாதது போல் வெறிச்சென்ற வான் நோக்கிய பார்வையுடன் மல்லாந்து கிடந்த ஞானவானுக்கு ஒரு மந்திராலோசனை தேவைப்பட்டது போலுமானாலும், அது செய்ய மார்க்கமற்று போயிற்று வண்டியின் அற்ப சொற்ப விஸ்தீரணத்துக்குள்.

துடிதுடித்துச் சாவாய் என்று இள வயதில் சாபம் கொடுத்த ஞானவானின் அண்ணன், கலப்படமற்ற உண்மைதான் பேசினான் என்பது சத்தியமேயானாலும், ஞானவான் என்ற பெயர் கொண்டிருப்பினும், அவனுக்கு இப்போது சுய சிந்தனையோ, பிறர் சொல் கேட்டு நம்பிப் பணியும் சாத்வீக மனப்பான்மையோ இல்லாது போக செத்த பாம்பை தடி கொண்டு அடித்துக் கொல்லும் வீராதி வீரன் போல், வலியில் அலறும் ஞானதேசிகளை ஓரக் கண்ணின் பார்வை மேய்வதாய் நோக்கிய அவன், உனக்கும் எனக்கும் ஒரே ஒரு வித்தியாசம் நீ தேசிகள், நான் வான், அவ்வளவே என்று அடங்காச் சிரிப்பின் அட்டகாசமாய் எள்ளி நோக்கியவாறு இருந்தான்.

ஒளியளவில் பாயும் வண்டி பழுது நீங்கிப் புறப்பட, வழியில் மேடு பள்ளம் தீவிரமிட, சாலை பராமரிப்பாளன் ஓட்டுனர் வாயில் குற்றயிரும் குலையுயிருமாய்ச் சவைபட, எப்படியோ யார் செய்த புண்ணியமோ, ஏதும் கூடுதல் விக்கினமின்றி எய்தினர் மருத்துவமனை.

மருத்துவமனை கண்ட அதிர்ச்சிதானோ என்னவோ, அதுவரை அமைதி காத்து வந்த ஞானவான், திடீர் வலி கண்டாற்போல வீறிட்டலற, மருத்துவமனை கண்ட மன நிம்மதிதானோ என்னவோ, ஞான தேசிகனின் வலி மாயமாய் கணிசமாய்க் குறைய, பிணியாளர் வண்டிக்குள் வலி மாறாட்டம், வலி போராட்டம், கரகாட்டம், ஓயிலாட்டம், என்னும் மாறாட்டம் ஒன்றுதான் சரி, மற்றவையெல்லாம் தெற்று என ஓர்க.

ஆகப் பெரிய சத்தியலடிக்கும், வெப்பக் கொப்புளங்களுக்குமாக வெந்துபோன சதை மாமிசமாய் இருந்த ஞானவான் பிழைப்பது அரிது எனவும், நரமாமிசம் சாப்பிடுகிறவர்கள் எங்கிருந்தாலும் வருக எனக் கூவி, தசைக் கூளத்தை உள்ளெலும்பு வெளித் தெரிய

கூறுகட்டி விற்பனைக்கு வைக்கலாமா என யோசித்த மருத்துவர்களை, தான் கொசுறு அல்ல, ஞானதேசிகளே கொசுறு என ஆகிவிட்ட மாறுபட்ட நிலையில், மறுபடியும் அண்ணாந்த அருவெறுத்த வான், பின்பு குனியலில் ஆரோசிக பூமி என மாறிமாறி நோக்கிய பார்வை ஞானவானுக்கு உண்டாகி அவனுடைய பிடிவாதம் மேலும் மிகுதியாயிற்று என்ற உண்மை வியப்படையச் செய்து அவன் இன்னும் சாகவில்லை என்பதைக் கட்டியம் கூறி உணர வைத்தது.

ஞானதேசிகள் பெருவிரல் நகம் கன்றிப்போன நிலையில், உயிருக்கு ஆபத்தினை என்று டாக்டர்கள் சான்றிதழ் வழங்க, காயம் பட்ட அடிக்கான அபராதத்தை கொக்கிரகுளம் சுப்பிடமிருந்து பெறலாம் என்று நடமாடும் நீதி மன்றம் தீர்ப்பிட, மகிழ்ச்சியில் திணறிப்போய், தன் மனைவிக்கு செய்தி அனுப்பியும், பின்பு நேரில் சென்று சந்தித்தும் இல்லற சுகத்துக்காக ஆலாய்ப் பறந்தான்.

இரத்தம் சிவப்பென்பது எல்லாரும் அறிந்ததெனினும் அதைப் பெருந்திரளாய்க் கண்ட அதிர்ச்சியும், அதோடு கூடவே, சிறு சிறு துண்டுகளாய் மனித, மிருக சதைக்கோளத்தையும், எலும்புக் குச்சிகளையும் அரிந்து, உடைத்து, ஆலங்கட்டி மழை என பெய்வித்த விபரீதக் காண்டலின் அருவருப்புக் கூடிய ஓக்காளமும் ஒரு சேர, ஏதோ விழுகிறது என்று அவற்றைச் சரியாகச் சுட்டிக் காட்டிய பார்வையற்ற மாற்றுத் திறனாளியை மனதுக்குள் மெச்சியபடி, அற்ப சொற்ப சந்தேகமும் அற்றுப் போயாயினும், மதி பிறழ்ந்தபடி முதலில் வான் நோக்கியும், பின்பு கீழ் நோக்கியுமாக மாறி மாறி செய்து, பிரபஞ்ச வெட்ட வெளியின் அந்த விகார நரக அதிசய காட்சிதனை மறுபடியும் மறுபடியும் தன் கனவுக்குள்ளும் நினைவுக்குள்ளும் கொண்டு வந்து பயந்து விதிர்விதிர்ந்து பிரமித்தவாறு ஞானவான் வீறு நடை போட, அவனது அடியாட்கள் அவனுக்குப் பின்னால் புரட்சிப் போர்க்கொடி தூக்கி, நகர்வலம் வந்து, அவனை நிரந்தரப் போராளியாய் சாசனம் செய்து கொண்டாடியவண்ணம் அவன் சாகுமுன் செத்தபின் எப்படி எப்படி என்று பட்டிமன்றம் எல்லாம் வைத்து, வாதாடி வென்றவர்க்கு பரிசுக் கேடயம் கொடுத்தும் கௌரவித்து வந்த வண்ணம் இருந்தனர்.